Nol Drughorn

Arnold (Nol) Drughorn is geboren op 29 mei 1918 in Den Haag. Hij was de zoon van Arnold Drughorn (1888) en Hendrika Cornelia Maria Vries (1890). Zijn ouders trouwden in 1917. Er waren zes kinderen; Arnold (Nol) (1918), Anna Maria (Annemarie) (1920), Maria (Ria) (1922), Johannes (Jan) (1923), Rudolf (Rudy) (1925), en Catharina (Toos) (1930). Hun vader had een sigarenwinkel op Javastraat 57 in Den Haag.

Op de voorgond van links naar rechts, zittend: vader en moeder met Toos op schoot. Staand daarachter: Jan, Annemarie, Nol, Ria en Rudy.

De crisisjaren zorgden voor een grote verandering in de jeugd van de kinderen van de familie Drughorn. De tabakswinkel van vader zorgde voor de crisis voor veel inkomsten, maar dure sigaren en tabak waren tijdens de crisis niet meer te betalen. De inkomsten liepen terug. Spelen in de speelkamer op de eerste verdieping was er niet meer bij, omdat de hele eerste verdieping verhuurd moest worden.

Om voor afleiding te zorgen mochten de jongens van het gezin, Nol, Jan en Rudy, lid worden van de William Doylegroep, een Katholieke Verkennersgroep, gevestigd in gebouw Elandia in de Helmersstraat 144 (hoek Elandstraat). De William Doylegroep werd in 1932 opgericht in de Parochie Onze Lieve Vrouw Onbevlekt Ontvangen in de Elandstraat in Den Haag. Rudy begon hier als welp. Thuis vertelden ze enthousiast over de speurtochten, kampvuren en kampen. De zussen Annemarie en Rie waren jaloers! Dat wilden ze ook. Dat was wel een probleem want Katholieke padvindsters bestonden nog niet. Er was alleen het neutrale Padvindstersgilde (NPG). Uiteindelijk mochten ze toch gaan. Ria schreef hier later over: *'De ontspanning, vriendschap en gezelligheid die de padvinderij bood, heeft mij geholpen, de sombere, vreugdeloze tijd door te komen.'* Nol werd in oktober 1937 vaandrig (verkennersleider) bij de katholieke Andre de Thayegroep in Den Haag. Jan was aan het begin van de oorlog voortrekker, Nol was vaandrig (verkennersleider) en Rudy was verkenner. Annemarie en Ria waren Pionier bij het Meisjesgilde.

Tijdens de meidagen van 1940 waren de verkenners, padvindsters, voortrekkers en pioniers van de scoutinggroepen in De Haag actief in de hulpverlening, onder andere als ordonnans, bij het Rode Kruis en de Luchtbeschermingsdienst. De verkenners van Nol werden ingezet voor orde- en hulpdiensten en Nol was actief bij de Luchtbescherming. Ook zijn broers en

zussen werden ingezet in de hulpverlening. Het was geen ongevaarlijk werk en Jan en Nol maakten verschillende beschietingen meer. Het was allemaal zo eenvoudig en vanzelfsprekend. Ieder deed wat er gedaan moest worden en besefte de taak, als een deeltje in het groter geheel, nu het Vaderland in gevaar was. Op 2 april 1941 werd Scouting verboden, maar de activiteiten werden illegaal en binnenshuis voortgezet.

Nol begon in 1940 een administratieve baan bij de KLM, maar werd in 1941 ontslagen. Er was geen vliegtuig meer over. Nol meldde zich aan bij de arbeidsdienst en volgde een opleiding voor leidinggevende. Hij hoopte ‘van binnenuit’ sabotage te kunnen plegen en jongens over te kunnen halen in verzet te gaan. Toen de Arbeidsdienst steeds nationaal-socialistischer werd, nam hij ontslag. Kort daarna ging Nol aan de slag bij de V.B.N.A., Vereeniging ter Behartiging van den Nederlandsche Aardappelhandel in de buitendienst. Hij voerde besprekingen over vervoer naar en distributie van aardappelen naar west Nederland. Het feit dat de Duitsers een groot deel van de aardappelen naar Duitsland vervoerden, waardoor Nederlanders steeds minder te eten hadden en het wrede optreden tegen mensen om hem heen maakte dat hij zich aansloot bij het verzet. Hij was lid van de verzetsgroep KP onder de schuilnaam Adolf.

Nol was in het bezit van een pseudo legitimatiebewijs van instrumentmaker bij de PTT, hierdoor ontkwam hij aan tewerkstelling in Duitsland. Op zijn reizen voor zijn werk trad hij ook op als koerier; hij bracht Joden en Engelse piloten naar onderduikadressen, zorgde voor legitimatiebewijzen en voedselbonnen voor onderduikers en verspreide illegale kranten. Zijn zus Ria vroeg hem eens of hij nooit bang was? ‘Ja’, zei hij, als we wapens moeten halen die door Engelse piloten op afgelegen plekken aan parachutes zijn gedropt, dan heb ik veel angst. Hij was zich bewust van de risico’s. Hij waarschuwde zijn moeder op een gegeven moment dat hij mogelijk plotseling zou verdwijnen.

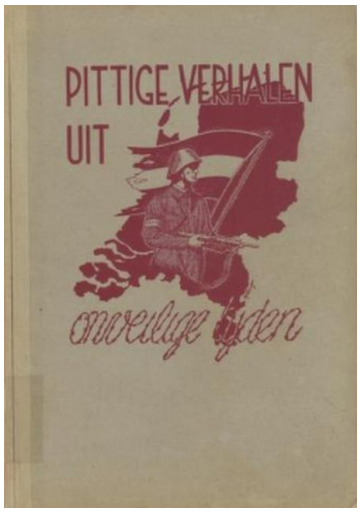
Op 12 oktober 1944 deed de Sicherheitspolizei na verraad een inval op het ‘verzetsadres’ Laan van N.O.-Indië 240 in Den Haag. Er lagen mogelijk wapens op tafel en bij de inval werd geschoten. Tientallen personen werden gearresteerd, onder meer omdat de Sicherheitspolizei na de inval bleef uitkijken naar nieuwe bezoekers. Ook Arnold werd waarschijnlijk op dit adres opgepakt. Na te zijn overgebracht naar de gevangenis het Oranjehotel in Scheveningen, werd hij op 6 november 1944 op de Waalsdorpervlakte met vijf andere verzetsmensen gefusilleerd. Hij werd begraven op R.K. Begraafplaats St. Petrus Banden te Den Haag. Zijn graf is geruimd. Hij ontving postuum het Verzetsherdenkingskruis.

Nol kwam uit een moedig gezin. Broer Jan was Engelandvaarder. Hij kwam onder andere terecht in Kamp Miranda in Spanje waar hij zich aansloot bij een Scoutinggroep in het kamp. Hij wist te ontkomen naar Suriname en vocht uiteindelijk tegen de Japanners. Broer Rudy vertrok naar het bevrijde zuiden en sloot zich aan bij Nederlandse Stoottroepen. In het ouderlijk huis aan de Javastraat 57 vonden onderduikers een veilig heenkomen.

Meer informatie
Arnold Drughorn (oorlogsgravenstichting.nl)

bol.com | Vijf jaren angst en onzekerheid, Ria Bovend'Eert-Drughorn | 9789464055009 | Boeken
Dom Helder Camara Scouts - Scoutpedia.nl (scoutwiki.org)
Spanish concentration camp Miranda de Ebro (theroadtoengland.com)
Arnold Drughorn (1918 - 1944) - Genealogy (geni.com)
Dodenboek Bezuidenhout – Arnold Drughorn | Digitaal Namenmonument Oranjehotel
Dodenboek| Nationaal Archief

Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no 9, 1937 » 1937-10 - Pag. 30 | Delpher
Archieven.nl - 1. Erelijst Verzet (NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies)
Pittige verhalen uit onveilige tijden » » 1947 | Delpher
Marriage Arnold Drughorn & Adrianus Arnold Drughorn & Catharina Cornelia Scheepens & Hendrika Cornelia Maria Vries & Johannes Theodorus Henricus Vries & Johanna Alida van Koningsbruggen on June 12, 1917 in 's-Gravenhage (Netherlands) » Open Archives
Registratie Arnold Drughorn & Hendrika Cornelia Maria Vries & Arnold Drughorn & Anna Maria Drughorn & Maria Henriëtte Drughorn & Johannes Ignatius Marie Drughorn & Rudolf Gerard Marie Drughorn & Catharina Bernardina Maria Drughorn in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op http://vrijheid.scouting.nl voor meer informatie en alle andere verhalen.